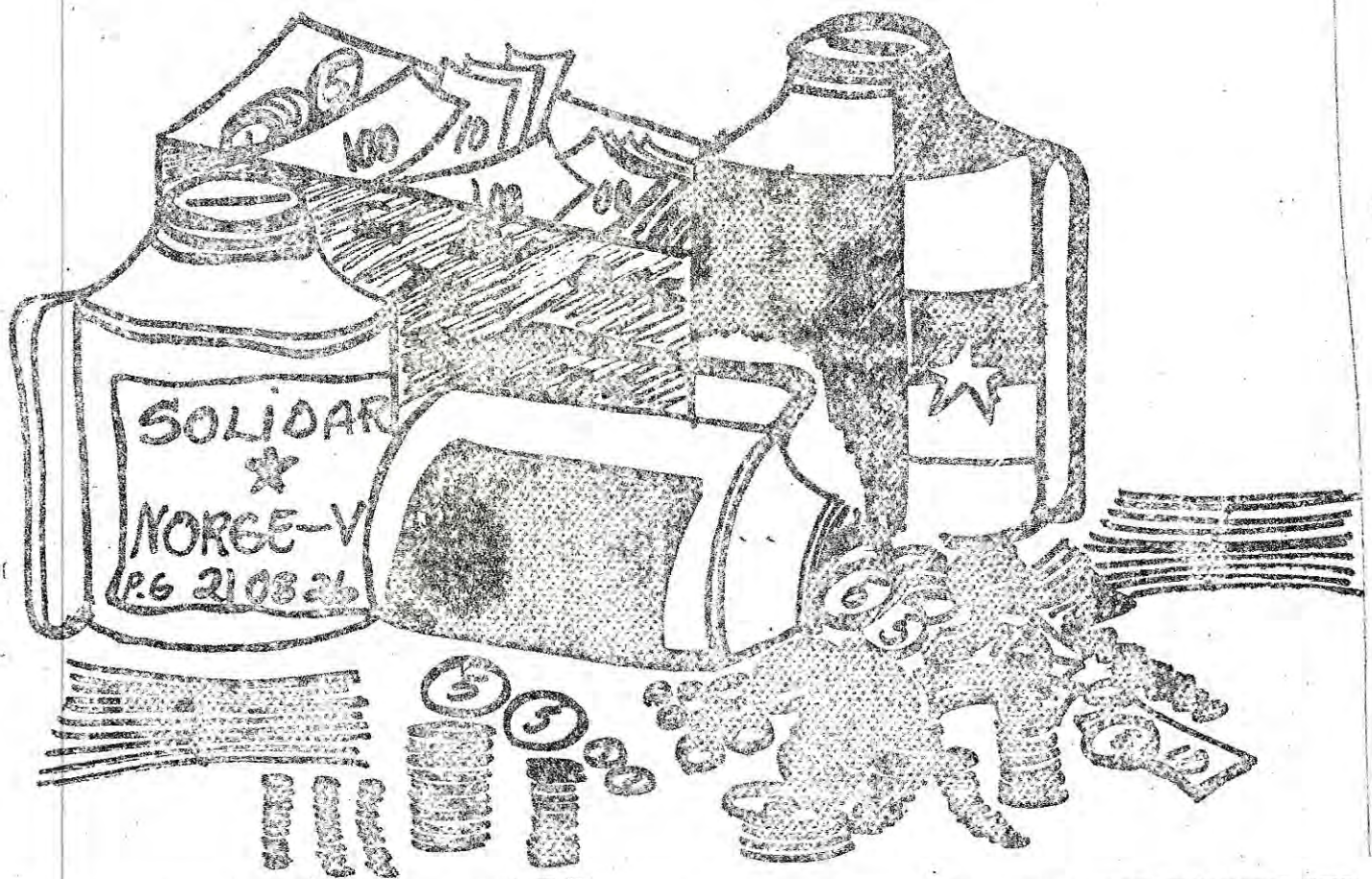

FNL I NORGE 5-72

MEMLENSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

INNHOOLD SFORTEGNELSE :

LEDER.....	Side	2
OM LANDSMØTET OG VIDEREFØRING AV DEBATTEN.....	"	3
HØSTENS TIDSPLAN.....	"	5
OM NØDVENDIGHETEN AV STUDIER/LEKESJOMMER.....	"	5
OM DEMOKRATI.....	"	7
OM ØKONOMIEN.....	"	8
INNSAMLINGA FRAM TIL 25. SEPT.....	"	9
OM INNSAMLINGA.....	"	9
STRONG EXPRESS.....	"	11
OM FRONTKULTUR.....	"	12
VEDTATT HOVEDOPPGAVE.....	"	13
IKKE VEDTATT PROGRAMFORSLAG.....	side	13

STUDIENR/STUDIENR/STUDIENR/STUDIE

LEDER

DISKUTER, STUDER, KRITISER!

Høsten vil kreve mye av fronten. Situasjonen i Indo-Kina har i løpet av våren og sommeren blitt betydelig skjerpet. Frigjøringsstyrkene er nærmere seiren enn noen sinne. Men USA-imperialistene svarer med den den mest skruppelløse terrorbombing verden har sett.

Opinionen i Norge og andre land har svingt betydelig. avskyen mot folkenordet er mer kompakt enn noen sinne, - støtten til PRR og DRV har vokst tilsvarende. Nye lag og grupper står på spranget til å gå inn i den aktive Vietnam-opinion.

Står vi bedre rustet en før- til å møte denne politiske situasjon og dra full nytte av den? Landsmøtet viste at vi til dels gjør det.

Over 200 aktivister fra nesten alle distrikter/grupper møtte. Landsmøtet var først og fremst preget av debatt/diskusjon. På tross av forskjellig bakgrunn/erfaringer osv. ble så og si alle trukket inn i diskusjonen. Kampen tvang fram mange spørsmål, avklarte noen og brakte nye fram.

Det var hele frontens politiske framtid som sto på dagsorden. Spørsmålet om vår strategi, våre langsiktige oppgaver. Hvem er vår viktigste fiende? Spørsmålet om taktikken, Krokveiene i den anti-imperialistiske kampen, -hvem er underordnede, sekundære fiender. For nesten alle som deltok på LM var det en ny opplevelse: I så omfattende målestokk diskutere vår politikk. Forrige landsmøte, juni 1971, var en milepæl i Solkoms historie. For første gang ble den politiske situasjonen fronten sto i grundig diskutert.

Vedtak ble fattet enstemmig om en klar enhetsfronttaktikk for å forsvare flest mulig mennesker bak kravet: USA UT AV INDOKINA.

Årets LM markerer en ny milepæl: Utviklinga av fronten til en levende, demokratisk organisasjon med sjølstendige enheter over hele landet. Skapt av en sterk vilje blant LMdeltakerne til å drive

fram diskusjonene, -sammen med en i hovedsak korrekt ledelse. AUs rapport til LM konkluderte med følgende vurdering av situasjonen i fronten. Sitat: "AU vurderer mulighetene for enda større framgang som svært store i kommende periode. Både raskt å

samle inn 1/2 mill. til PRR og på nytt doble frontens styrke. AU vurderer svakheten i fronten, som har hindra innsamlinga i å nå sitt foreløpige mål og som gjenspejler seg i den dårlige situasjonen i fronten, å ha sin årsak i følgende:

I AU, landsstyret, i ledelsen for FNL-gruppene og blant aktivistene er det en manglende forståelse for at vi i alt vi gjør må sikte mot å bygge ut fronten med politisk og organisatorisk sterke FNL-grupper.

Med det mener vi FNL-grupper med levende politiske diskusjoner, ansvarlig valgt ledelse og som gjennomfører regelmessige aksjoner. AU mener det må føres en politisk kamp mot de feilaktige ideene som ligger bak at vi ikke har slike FNL-grupper i stor nok grad.

Den feilaktige ideen som ligger bak svakhetene i FNL-gruppene og ledelsen er at vi trur imperialismen kan overvinnes uten at vi bygger en sterk enhetsfront, som sammen med de anti-imperialistiske kreftene verden over forener seg for å slå tilbake imperialistisk aggresjon.

Ideen bak den dårlige oppstillinga av innsamlinga er å tru at imperialismen kan slås uten offensive tiltak fra vår side. Vi har tidligere oppsummert at vi har vår styrke i aksjoner og initiativer, men disse er først og fremst kommet som reaksjon på økte terrorhandlinger fra USA-imperialismens side. Da samler vi folk til demonstrasjon.

Men hvor er den planmessige forsterkinga av de tusenvis av anti-imperialister som er nødvendige hvis vi skal bygge enhetsfronten?

LM var bevisst på dette da den demokratiet som er nødvendig for at vi skal bli en levende og slagkraftig front. LM vedtok enstemmig at inn-

samlingsaksjonen "Solidaritet Norge-Vietnam" er frontens hovedoppgave, og at vi innen mai 1973 skal ha nådd målet på 1/2 mill.

Anti-imperialister:

Dette kan vi klare, og sikkert mere til. Men hva er nødvendig for å løse denne oppgaven?

AT DEN POLITISKE KAMPEN FRA LANDSMØTET BLIR FØRT VIDERE.

AT ALLE FNL-AKTIVISTER DELTAR I DE POLITISKE DISKUSJONENE, STUDIENE, KRITIKKEN SOM NA VIL UTFOLDE SEG I FRONTEN.

AT VI DISKUTERER UT FRA ØNSKET OM Å BLI ENIGE OG STERKE- IKKE MER

ENIGE OG SVAKERE, UT FRA ØNSKET OM LØSE DE OPPGAVENE VI STÅR OVERFOR OG LØSE DEM BEDRE.

IKKE UNDERGRAVE DE FATTED VEDTAKA ELLER OPPTA TIDA MED ØRKESLØS DEBATT.

Alle i fronten har rett til å delta i denne debatten. Alle syn har rett til å bli ført fram for hele fronten. Der det er mindretall og flertall i en sak, bør begge syn legges fram i FNLIN: Et medlemsblad hvor FNL-aktivistenes tanker/syn kommer fram, skrevet og laget av FNL-aktivistene, -ikke av en gjeng i Oslo.

Det er galt å mekanisk utføre "direktiv" og retningslinjer fra høyere organ uten å diskutere dem i gruppa og blant medlemmene. Det er nemlig ikke alltid en ide er riktig, så det som kommer fra sentralt må bli diskutert.

Alle ledende organer har plikt til å lytte til kritikk/forslag fra gruppene/aktivistene. Alle FNL-aktivister bør påse at dette blir gjort og ikke rota bort i byråkrati og somnel.

På distriktskonferansene i oktober bør dette være saker som oppsummeres spesielt: Hvor "kommandanter" og "eksperter" som eventuelt har addert opp til en grundig kritikk.

Anti-imperialister. Frontens politikk er alleg envar. Fram for grundige diskusjoner.

BYGG ENHETSFRONTEN MOT USA-IMPERIALISMEN.

ALMENT.

1.1. Solkom avholdt sitt 6. landsmøte i varmt junivær, på en skole i en av Oslos drabantbyer. Over 200 aktivister inntok skolen med soveposer, gitarer og nysgjerrighet. Representanter fra MLG, SUF(ml), SFU, NSU, KU, AKMED og DFFG - og selvstøtt Phan Hoi fra PRRs informasjonskontor, var tilstede på fredagen, med hilsninger og analyser av situasjonen i Indo-Kina.

Veggaviser kom opp allerede første dagen, med bl.a. diskusjoner om reglement og disiplin på landsmøtet. Alle rom var forsynt med vietnamesiske navn, vegger var dekorert med store, flotte transparenter, møtesalen var pyntet med flagg og paroler: Et kjempemessig "USA ut av Indo-Kina" i fokus. Kort sagt:

Miljøet satte politikken i sentrum.

1.2. Hva er politikk uten trivsel? Aldri har FNL-aktivister hatt så god anledning til å prate, bli kjent, spise sammen, sparke fotball, spille plater, danse, diskutere som på dette landsmøtet. Dette forteller at politikk ikke bare er noe som eksisterer oppe i hodene våre, men noe vi lever med, en helhet. Det materielle grunnlaget, dvs. miljøet og trivselen, viste seg å være uhyre viktig for debatten og diskusjonene. En meget fin opplevelse av at vi, over 200 folk kunne leve sammen i tre dager, kunne samle oss om en hovedsak: Føre fronten noen skritt framover.

1.3. Frontkulturen fikk gjennombruddet. Vi fikk se hvordan de mest brennbare politiske spørsmål ble gåvist/forklart gjennom sketsjer og viser. Og lørdagskvelden ble, etter endel dødtid, et skred av små viser, dikt, opptredener av alle slag, tatt på sparket. Ingen var redde for å drite seg ut. Sjøl "oppheide" forbannskandidater klippet fram noen Dylan-viser på gitar. (Se artikkel om kulturen).

VEDTAK.

2.1. Utgangspunktet for all seinere debatt på landsmøtet var sjølvsagt situasjonen i Indo-Kina, verden, USA og våre egne forhold i Norge. Diskusjonsforslaget var AUs almene rapport, som er for lang å gjengi her men den kan fås ved henvendelse til landsmøtedeltagerne, eller skriv til Solkom sentralt. Se også styrebulletin nr. 1/72 med hensyn til situasjonen i Indo-Kina. Debatten var grundig på disse spørsmål, og bar preg

OM LANDS - MØTET OG VIDERE - FØRING AV DEBATTEN

av at folk forsto alvoret i USAs opptrapping av krigen. Enheten i denne diskusjonen førte fram til spørsmålet om frontens taktiske hovedoppgave. (Se hovedoppgave).

2.2. Vietnameserne trenger materiell konkret støtte mer enn noen sinne. Derfor er det riktig å føre fram 1/2 millionkampanjen. Kampanjen er et middel for oss til å bygge fronten bit for bit, samtidig som den er et tilbud til vietnamopinionen i Norge på alle nivåer. (Se artikkelen om innsamlinga).

2.3. Solkoms holdning til 1. mai. Her sto debatten om vår tilslutning til Rød Arbeiderfront. Etter gruppediskusjoner og plenumsoppsummering ble følgende vedtatt: "Vi vil slutte opp om alle 1. mai arrangementer hvor vi kan føre fram vår politikk og hvor vi kan markere vår sjølstendighet".

2.4. Økonomien. (Se artikkelen om økonomien + dette mv.) Vedtak ble fattet etter lite for- og fram gruppediskusjon og plenumsoppsummering: Uten-dag-aksjonen, (NBIME), gruppens økonomi skal styrkes gjennom større rabatter på alt materiell, heving av prisen på FOR VILTA-mag, derved mer "profitt" til gruppa, aldri skal noe materiell sendes ut uten at gruppene har bestilt på forhånd.

PROGRAMDISKUSJONEN.

3.1. Se programforslaget gjengitt.

3.2. Solkoms forhold til EEC sto sentralt på landsmøtet. Ikke underlig ut fra det utsendte og studerte dokument: Strategistudier. Her hadde

Solkoms ledelse tydelig lagt opp til et program og et parolegrunnlag hvor EEC ble tatt opp i full bredde. Derfor var også disse synspunkter sterkt befestet: Vi er anti-imperialister. EEC er en imperialistisk trussel. Derfor må vi ta opp EEC på lik linje med Indo-Kina. Hvorfor ikke kalle fronten en anti-imperialistisk front generelt?

3.3. Debatten gikk friskt. Kampene var svært reelle. Veggaviser ble skrevet, Landsmøtet fant det uriktig med EEC vedtak for spørsmålet har vært diskutert i absolutt hele fronten.

3.4. Andre spørsmål, for såvidt av samme karakter som EEC-spørsmålet, var den såkalte sosialimperialisme og vår holdning til NATO. Disse inn gikk i programdiskusjonen, og siden landsmøtet ikke vedtok noe nytt program, ble det altså ikke noe vedtak her.

3.5. Tyngdepunktet for den politiske kampen på landsmøtet var: Skulle landsmøtet vedta programforslaget - og dermed parolegrunnlaget som følger? Hva er egentlig forholdet mellom taktikk og mål? Hvordan oppnå noe på kort sikt og den langsiktige strategien? Hvor hører EEC, NATO, sosialimperialismen m.m. hjemme? Skal disse ting inn i parolegrunnlaget - eller skal de stå i programvedtaket som en rettesnor for hva Solkom kan og bør ta opp i spesielle situasjoner?

3.6. Like problematisk var og er, bygginga av Solkom som en del av den internasjonale enhetsfronten mot USA-imperialismen.

FORELØPIG OPPSUMMERING.

4.1. Hva er Solkom nå? En solidaritetsfront på et anti-imperialistisk grunnlag. Vårt analyseapparat gir svar på årsakene til USA-imperialismen, og de konkrete konsekvensene. Solkom driver solidaritetsarbeid for Indo-Kinas folk, fordi det er her frigjøringskampen har kommet lengst. Det er her vi klarest kan påvise imperialismens karakter - hva resultatene av imperialismen er for verdens folk. Dette er vårt brennpunkt.

4.2. Hva vil skje uten brennpunktanalyse? Hvilke andre veier har Solkom å gå? Finnes det eksempler på andre strategier - og hva fører de til?

4.3. Vi kan streke opp tre forskjellige strategier for solidaritets-

arbeid: Støttekomite-linje, mot-all-imperialismen generelt (superimperialisme) og brennpunktsteori med langsiktig bygging av enhetsfronten.

Eksempifisert ved Vietnam-bevegelsen solidaritetskomiteen på Island og DFFG i Sverige.

4.4. Vietnambevegelsen i Norge er for det første en "paraly-organisasjon". Dvs. at de er Arbeiderpartiets "egen" bevegelse, støtter seg på partiapparatet-byråkrati og fagforeningsledere. Medlemmene kan kalles papirmedlemmer. Denne bevegelsen er seg sjøl nok, har et fasttømret politisk syn: De støtter Vietnams folk fordi krigen inneberer så mange lidelser, fordi USA er "sløttem". Her finnes ingen anti-imperialistisk analyse/brennpunktsteori. Vietnambevegelsen arbeider etter papirplaner, aldri på grunnplanet. Politisk har ikke VB en egeneste aktivitet, og de er ikke interessert i å bygge noen enhetsfront hvor alle lag av vietnamopinionen i Norge støtter opp.

Konklusjon: Denne strategien gir ingen muligheter til å utvilke folk som anti-imperialister. Vietnambevegelsen er og blir et "haleheng" til opinionen. Idag klarer de ikke engang å ta ledelsen såpass som et tilbud til det norske folk om konkret støtte til vietnams folks kamp mot USA-imperialismen. Solkom har "Solidaritet Norge - Vietnam". Vietnambevegelsens støttekomite blir nedlagt når vietnamkrigen er slutt. Dette er det bare USA-imperialismen som tjener på.

4.5. På Island fantes en solidaritetsorganisasjon. Den gikk i oppløsning. Hvorfor? Jo, det politiske grunnlaget for denne fronten var allment anti-imperialistisk. Dvs. en måtte ta stilling til alle former for imperialistisk undertrykkelse. For Island var det naturlig å jobbe med NATO, fiskerigrænser, vietnam, men ingen ting ble tatt skikkelig opp. De hadde ikke noe brennpunkt i sitt arbeid. Vi kan trekke konsekvensen lærer: Undertrykkelseskriger finnes i dag sted i Mozambique, Angola, Guinea-Bissau, Tadsjikistan. USA utplyndrer Latin-Amerika. USA styrer verdensbanken. Vi er trua av EEC. Med en slik almen strategi er det umulig å konsentrere seg om f. eks. Vietnam - og hovedfiendene blir mange.... Ved å trekke fram ti forskjellige utslag av imperialismen rundt om i

verden blir det straks problematisk å påvise klart dens sanne karakter. Det er dessuten vanskelig for folk i sin alminnelighet å ta stilling til en mengde problemer på en gang. Det ville kreve et svært høyt politisk nivå hos folk vi skulle trekke med oss. Vi vet dette er uholdbart. Vi forklarer imperialismen best ved å vise folk en situasjon hvor motsetningene mellom folket og imperialistene er skjærpet til det ytterste.

En slik situasjon har vi i Vietnam. Uten brennpunkt slår vi i alle retninger. Hva tjener på det? Det viser seg svært vanskelig å mobilisere folk uten å ha klare, konkrete minner. Konklusjon: Islands folk imperialister klarer ikke å få til dette, fordi de ikke har erfaring på mange områder, og ingen ting blir tatt opp grundig.

4.6. Vår brottersorganisasjon i Sverige, DFFG, er den solidaritetsorganisasjon i Skandinavia som har kommet lengst. Grunnlaget har vært og er grundig analyse av brennpunktet, grundig analyse av situasjonen i det svenske folket: Hvilke minimumsoppgaver skaper bredest enhet? Hvilke taktiske saker bør brukes for at folk skal forstå USA-imperialismen? DFFG har klart å få enhet med utallige grupper/partier - langt inn i høyresosjaldemokratiet. Og de har beholdt sin sjelstendighet i denne enheten. Det er DFFG som hele tida har hatt ledelsen i vietnamopinionen i Sverige, som har utviklet anti-imperialister gjennom sine taktiske hovedoppgaver, på grunnlag av sitt program og sin strategi: USA-imperialismen er hovedfienden. DFFG har samlet inn 6 millioner til vietnams folk de siste 4 åra.

MÅL

5.1. Vårt mål er å bygge Solkom som en del av den internasjonale enhetsfronten mot USA-imperialismen. Åssen gjør vi det? Jo - bl. a. lærer av andres erfaringer - gode eller dårlige.

5.2. Vårt våpen mot USA-imperialismen er Solkom. Våpenbruk krever strategi. Vietnamernes strategi skriver seg fra USAs fysiske nærver i landet deres. Hatet mot imperialismen skaper enhet og slagkraft.

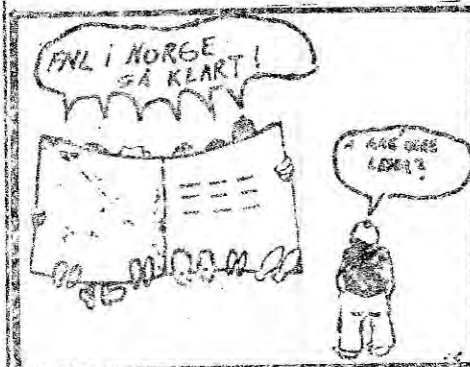
5.3. I Norge kan vi ikke bekjempe USA-imperialismen militært. Men vi kan isolere USA-imperialismen poli-

tisk. Imperialistene er redde for verdensopinionen. Her ligger vår styrke. Bare ved å bygge en sterk folkeopinion rundt om i verden kan vi holde Nixon i sjakk. Hva slags strategi trenger vi? Trekr du det nytter at AU sitter og pansker ut strategien alene?

Har historien noen gang vist at det kommer noe godt ut av en liten kikk som ordner alt og spyr ut direktiver? De har nå ansvaret for at Solkom blir en folkefront, hvor politikken utformes på grunnplanet, hvor ledelsen på ethvert plan er demokratisk valgt.

5.4. Til enhver tid trenger vi taktiske utspill for å oppnå konkrete resultater, for å tilpasse den langsiktige målsettinga til de aktuelle situasjoner i Norge, verden, Indokina.

5.5. Hvis Verdensbanken, Uctadkonferanser, Miljøvernkonferanser, NATO-øvelser osv, kan hjelpe oss til å knete lys over USA-imperialismen eller hvor bundet norske myndigheter

er av sin "store allierte", skal vi bruke det, diskutere det.

5.6. Tjener det vårt solidaritetsarbeid å påpeke at Sovjet slutt ikke alltid er hederlige i sine Indo-Kina-affarer, men er ute etter kolonier på lik linje med USA, så gjør vi det. Derimot får vi svært liten enhet med anti-imperialister fra KU og NKP dersom vi til enhver tid hyler og skriller om sosialimperialismen.

5.7. Vi kan tjene EEC-kampen og EEC-kampen kan tjene oss ved å bruke spørsmålet om nasjonal sjelstendighet, om EECs overgrep på demokratiske rettigheter på en riktig måte. Disse sakene er viktige for å få med alle deler av vietnamopinionen. Tenk på Vuka. Tenk på 1/2 millioner kampanjen. Åssen finner vi de beste metodene?

OPPSUMMERING: HER STÅR VI NÅ: DET ER DITT ANSVAR Å FØRE FRONTEN VIDERE. FRAM TIL ENHET.

HØSTENS TIDSPLAN

2. september. Dette bør være en ekstern markering i vårt arbeid. Spesielt bør igjen brukes til å få innsamlinga bedre kjent blandt folk. Vi oppfordrer gruppene til sjøl grundig å vurdere sin styrke og planlegge aksjoner ut fra den. Situasjonen i Norge er moden for videre enhetsarbeid, det vil i hovedsak si å trekke nye folk til innsamlinga. (Se forøvrig styrebulletin nr. 1 og 2. Paroler og linjer må langt på vei der).

I Oslo satser vi på en betydelig markering med en enhetsdemonstrasjon og med et åpent møte i innsamlingas navn, arrangert av innsamlingskomiteen etterpå. Vi håper å få lansert et kunststykke hvor pengene går til krig. (Loven forbyr betingelsesløs støtte gjennom Lotteriet!!!) Vi håper også ved denne konkrete formen av støtten å kunne trekke nye grupper nærmere til innsamlinga og få flere til å støtte aksjon Solidaritet Norge - Vietnam. (Se ellers artikkelen om innsamlinga).

26. september. FNL i Norge nr. 6. (Innen denne tid må gruppene ha fått utarbeidet et godt skritt på veien i diskusjonene fra dette nummer).

FNL i Norge nr. 6 vil bli siste og

viktigste stoff for distriktskonferansene. Spesielt vil vi komme med grundig konkret opplegg, tid og sted osv., og selvsagt politikken: spesiell vekt på diskusjon om hovedoppgave og arbeidet fram til og i V-uka. Blandt annet forslag til V-ukeløpeseddel.

7. og 8. oktober. Distriktskonferanser.

(Sørg allerede nå for at du får avsett denne tiden). Vi vil diskutere: Situasjonen i Indo-Kina, ta ett nytt skritt framover i strategidiskusjonen, demokratibevægelsen, valg av distriktsstyrer (gruppene bør tenke på bra folk), hvorledes står V-uke arbeidet, hva er oppgavens nå, hva kan vi oppnå.

14. oktober.

Utsendelse av alt materiell til V-uka og FOR VIETNAM nr. 4-72.

30. oktober til 5. november. V-uka. Den kraftigste manifestasjon i vietnamopinionens historie i Norge, nye grupper skal være trukket vel og nye folk skal trekkes til fronten. Hvilket tall skal vi passere i innsamlinga????

10. november. FNL i Norge nr. 7.

En foreløpig oppsummering av V-uka. Vokser demokratiet?

Opplegg til 20 desember.

Så det viktigste i dette nummer: En foreløpig konkludering på programdiskusjonene. Her skal gruppene bidra med egne forslag, egne vurderinger. Alle motsetninger skal fram!!!

Trossen: Om ikke gruppene får somla seg til å komme med innlegg, vil vi utgi FNL i Norge med blanke sider til å tørke seg i røva med.

25 og 26. november. Distriktskonferanser.

Viktigst her blir å fullføre programdiskusjonene. Forhåpentligvis vil vi på dette tidspunkt ha nådd full enhet og ha hevet frontens politiske nivå.

Videreføre demokratibevægelsen. Oppsummere V-uka.

2. og 3. desember Landsstyremøte.

Vedtak av nytt program og paroler(?). Planlegging av linja for våren.

10. desember. FNL i Norge nr. 8.

Julenummer med halvårsoppsummering og planer for våren.

Samme dato, utsendelse av materiell.

IV nr. 5/72. Dessuten materiell til 20. desember.

OM NØDVENDIGHETEN AV STUDIER/DISKUSJON

1.1. Da franskmennene etter den annen verdenskrig igjen kom tilbake for å erobre Vietnam, trodde de franske generaler at gjenerobringen ville bli en kortvarig og hyggelig militær ekspedisjon på høyst 10 uker. Da skulle hele Vietnam være besatt og pasifisert.

1.2. Det var riktig at den vietnamesiske hær var svak og at den manglet omtrent alt materiell, men de franske imperialister var ute av stand til å notere seg et fundamentalt og avgjørende punkt: Den vietnamesiske hær var en folkehær; i Vietnam ble ikke to hærer stilt over-

for hverandre, men den franske hær og det vietnamesiske folk. Det ble det vietnamesiske folk som seiret etter lang og hard kamp.

1.3. Veien til seier er strabasies. Den følger folkekrigens prinsipp og metode, som vietnameserne sjøl har vært fremst til å utvikle:

Folket må basere seg på langvarig kamp.

Folket må litt etter litt endre styrkeforholdet til egen fordel, først små angrep på fienden, etter hvert forandre balansen, for til slutt å komme inn i den strategiske offensiv og trawle fienden seieren.

1.4. Dette betyr at vietnameserne hele tiden var og er nødt til å bygge ut og gjøre fronten sterkere under kampen. De må hele tiden gjøre folkets makt overlegen overfor fiendens.

Folkets materielle kår må bedres. Sikkerheten trykkes, den ideologiske skoleringa bedres og enheten i folket styrkes.

"Ett folk utgjør en enorm kraft når det forenes til å gjøre motstand mot inntrykkene".

(Se FNAs strategi og taktikk, av Truong Son).

1.5. Stadig å holde enheten, stadig å omgjøre enheten til en veldig materiell kraft i kampen, krever demokratiske institusjoner, effektiv organisering av folket og enhet mellom folket og hæren. Alle må få slippe til med sine krefter-ideer.

OPPSUMMERING: Vietnameserne klarer å slå tilbake imperialistene. Det krever en metode å gå fram etter: De må ha en rettesnor for veien de skal gå.

VIETNAMESEERNES METODE.

2.1. En må alltid undersøke mot-sigelsens fienden står overfor. Motsigelsen mellom det vietnamesiske folk og USA-imperialismen, mellom imperialistene og folket i USA, mellom imperialistene og verdensopini-onen, mellom imperialistene og mari-onettene osv.

2.2. Må alltid finne fram til hen-delsens virkelige natur istedet for deres ytre former. Om vietnameserne bare skulle sett på USA-imperialismens tekniske overlegen-het og deres tallmessige styrke, de-res økonomiske og militære overlegen-het, kunne de med en gang lagt ned motstanden.

Må analysere fiendens strategi; er den i overensstemmelse med de faktiske forhold? Hvorledes er amerikanernes stridsmoral?

USA-imperialistenes ønsketenkning gjør seg svake. Hverken fransmenn eller amerikanerne har noengang for-stått det vietnamesiske folks styrke, og imperialistene har derfor aldri hatt muligheten til å velge noen rik-tig strategi og taktikk i kampen.

2.3. En må fullt ut forstå betyd-ningen av å drive praksis. Må lære fiendens styrke og svakheter i kamp. Må lære hvor fienden lettest kan beseires. Må vite hvorledes fiend-

den reagerer når han blir angrepet. Må ha en riktig praksis for til en-hver tid å vinne folket over på sin side.

2.4. En må forstå utviklingslovene riktig. Må hele tiden ha rede på endrede sty-rkeforhold hos oss eller fienden. Må vite hva dette betyr for kampen. Må hele tiden ha et perspektiv for kampen og må kunne planlegge på lang sikt. - Vietnameserne begynte å plan-legge årsts offensiv for 4 år siden.

OPPSUMMERING: Dette er en analysemetode som krever sjelstendig og offensiv tenkning hos vietnameserne. Det krever at hele det vietnamesiske folks erfaringer blir med i analysen. For å motstå alle kampens prøver må alle trekkes med i planene, alle må ta ansvar for å utvikle kampen. Erfaringene må apres, hele folket må lære av hverandre.

DEMOKRATIE I SOLKOMS HISTORIE.

3.1. Solkom ble ikke dannet som riks ferdig frontorganisasjon. Gjen-nom politisk kamp har organisasjonen utvikla seg fra i hovedsak å være en paraplyorganisasjon der partiinteres-sene laust på vei dominerte, til en frontorganisasjon der medlemmene be-stemte frontens politiske linje.

3.2. Etter dannelsen i 1965, vokste det opp lokale komiteer rundt om i landet. Grunnplanen kom i motsetning til ledelsen, både politisk og orga-nisatorisk. Grunnplanen seirte på landsmøtet i 1967. Fronten ble anti-imperialistisk og det ble ved-tatt at aktivistene organisert i FNL-grupper som var frontens kraft og som skulle bestemme den politiske linje.

3.3. Etter det viktige landsmøte i 67, har det i all hovedsak vært en-het mellom ledelsen og aktivistene om politikken. Kampen om sosialispe-

rialismen og kampen mot isolerings-forsøk har hele fronten vært med på. Solkoms strategi/taktikk har vært gjennom flere nivåer.

3.4. Men dette betyr ikke at Sol-kom har vært en front som har vært gjennom åra av demokratiske diskus-joner. Aktivistene har ikke alltid vært med på å utvikle politikken. Vi har hatt pamperendenser i Solkom. Vi har vært og er fortsatt behefta med store feil.

3.5. Hva skal demokratiet tjene til? Målet er å få mobilisert alle de kref-temene som eksisterer i en landsom-fattende front. Målet er å få hver enkelt FNL-aktivist til å ha en of-fensiv tenkning; til å ta initiativ-er, gjennomføre oppgavene, ha ansvar for fronten og vite at kampen mot fienden blir langvarig, i praksis bygge fronten bit for bit.

ERFARINGER.

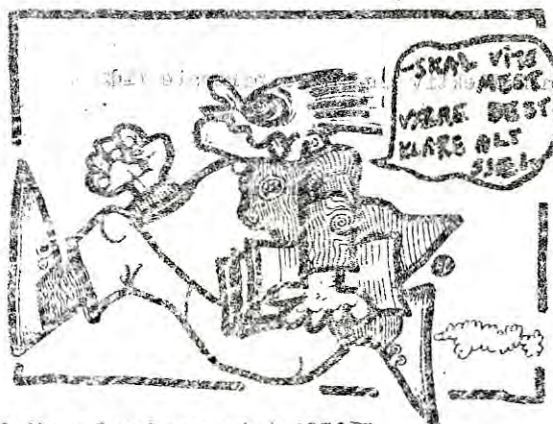
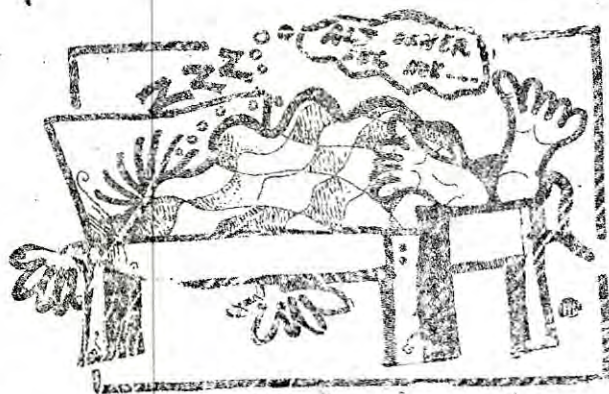
4.1. La oss se litt på erfaringene fra arbeidet med å øke demokratiet. En forutsetning for politiske dis-kusjoner og planlegging av arbeidet, er studiene. Våren 1971 var første gang Solkom lagde ett studieopplegg som var bakgrunnen for arbeidet i perioden; som ga grunnlaget for grup-penes arbeid.

Studier med direkte sammenheng med de praktiske oppgavene var et kraf-tig skritt framover, men vi har enda mye igjen å forbedre.

4.2. Ledelsen sentralt har i altfor stor grad produsert studiene, uten å ha godt nok kjennskap til gruppene problemer. De er blitt for almenne og ofte vært for abstrakte. Målet må være å få gruppene til sjøl å komme med stoff til studier, sjøl være flinkere til å komme med sine erfaringer på konkrete aksjoner. F.eks. savner vi en skikkelig opp-summering av Trondheims aksjonsen-hetsarbeid.

4.3. I fjor innførte vi systemet med distriktsorganisering i Solkom. Kontakten mellom ledelse og grunn-plan skulle forbedres. De distrikts-ansvarlige ble i stor grad utpekt av Solkom sentralt. Gruppene ble ikke mobilisert. Utpå høsten viste to av Daene seg uakikta til oppgaven. De ble avsatt, men uten at gruppene i distriktet var kontakta - de fikk nærmest bare ett nytt navn.

forts. s.

To karakteristiske representanter fra Solkom før landsmøtet 1972.

Til alle FNL-aktivister: LES artikkelen "OM DEMOKRATTI"
VÆR MED Å KNUS ALLE TILLEP TIL PASSIVISME, "KRIGSKOMMUNISME" OG IKKE MINST BYRÅKRATISME

1.1. Se lederen. Vurder ut fra den om en "demokratisk bevegelse" bare er en av ledelsens "lure" ideer.

• Som var på landsmøtet opplevde kanskje for første gang at de politiske diskusjonene virkelig var allmennsels. Og du fant ut at det går an å reise kritikk.

1.2. Skal vi slå oss til ro med dette? Trekker dere på skuldrene og tenker at "nå er vel alle problemer løst"?

1.3. Tenk etter og finn ut hvor mange av frontens medlemmer som ikke hadde anledning til å være på landsmøtet. Det er rimelig at disse folkene får del i alle erfaringene. Her har landsmøtedeltagerne ansvaret rundt om i landet.

1.4. Tenk etter og finn ut hva slags saker som egentlig ligger bak det haltende demokratiet i fronten, bak de mangelfulle politiske debatter i gruppene, bak det dårlige grepet om økonomien, bak ideen om at FNL i Norge "skriver seg sjel". Ideen at pengene til innsamlinga spretter opp i bekkene uten videre. (Se artikkel om innsamlinga).

1.5. Finner du ut noe om ledelsen i Solkom? Om distriktsledelsen? Om styret i gruppa di? Om kassereren - og det å bare ta materiale uten å betale til gruppa? (Se artikkel om økonomien). At det kanskje har vært gjort for dårlige analyser av mulighetene og situasjonen på hjemmets, at det som med et fint ord kalles "aksjonsenhet" - som består i at et par flere meningsgrupper/organisas-

OM DEMO- KRATTI

joner/partier enn FNL-gruppa, eventuelt SUF(ml) og SPY, er imot og vil manifestere sin holdning til krigen i Indo-Kina?

1.6. Ledelsen i Solkom har hatt en tendens til å kjøre ut ideene i "kommando" stil. (Se artikkelen "Om nødvendigheten av studier/diskusjon"). Men hvorfor har Solkom aktivister tatt mot og oppført seg som om de ble kommandert, og ofte gjennomført saker og ting som reit direktiv, uten å ta det opp på mølensueter? På denne måten blir det svært tynt både med entusiasmen og demokratiet: Ledelsen får anledning til å utvikle seg til "pamper", mens aktivistene, som er fronten liv og grunn, blir sløve "laiesoldater".

OPPSUMMERT: En demokratisk bevegelse så dagens lys på landsmøtet. Diskusjonene siden har vist at dette er den rette veien å gå. Her skal alle trekke med, uansett nivå. Alle ideer skal være aller viktigste. Vær dristige med å kontrollere/kritisere alle skal ledere og

scyrer. Provooser dem som sitter og holder seg. Så sant det tjener vår kamp for å oppnå enhetlig, korrekt strategi - for å kunne bli en konkret trussel mot USA-imperialismen. (Se artikkel om nødvendigheten av studier/diskusjon).

HVORDAN DISKUTERE?

2.1. Bra eksempel: Etter landsmøtet oppsummerte AU begivenhetene i et forelopig dokument. Dette ble sendt ut til ti utpekte FNL-grupper - sammen med spesielle brev hvor AU stilte spørsmål til oppsummeringa. Til tross for sommerferie, de mange bortreiste FNL-aktivister, iakom saks svar til riktig tid. Dette viser at det finnes initiativ i gruppene. En del folk ble trommet sammen til diskusjon, - og dersom ingen var å få tak i, har gruppelederen/brevmottakeren vært dristig og skrevet svar på vegne av gruppa på grunnlag av tidligere diskusjoner.

Anti-imperialister: Dette er bedre respons på brev fra AU enn på lange tider. Vi har tatt et skritt i riktig retning.... Rapportene er fløttet inn i artikkelen om landsmøtet og videreføring av diskusjonen.

2.2. Dårlig eksempel: Ei av gruppene som skulle rapportere, svarer følgende: Siden vi ikke er mer enn fem aktivister hjemme i sommer, kan vi ikke ta stilling til spørsmålene. Dette må da være misforstått demokrati. Om sommeren fungerer aldri fronten hundre prosent. Tenk om vi, både sentralt og i gruppene skulle la være å ta opp problemene fordi en

... kan vi bli bedre? Tenk om vietnameserne skulle føre en slik politikk: "Vi venter til høsten..." Da hadde nok USA-imperialismen stått atskillig tryggere.

2.3. Vi må lære av den situasjon vi står oppe i. Vi må stole på de kreftene vi har. Det er snakk om å bygge bit for bit. De folk du ikke finner i dag, kan du kanskje finne i morgen.

2.4. Demokratiet består ikke i å være byråkratiske, tro at spørsmål aldri kan tas opp uten på fint planlagte medlemsmøter. Demokrati består i at det alltid er kommunikasjon mellom ledelse-gruppe, medlemmer-gruppelidelse. Demokrati består i ansvare som medlemmene har: besvare brev fra Solkoms ledelse, skrive rapporter. Og- sørge for at den diskusjonen som måtte tas uten fulltallig gruppe - blir videreført og kommer alle til gode.

2.5. Demokrati betyr ikke flere møter. Men kanskje bedre, grundigere

planlagte møter. Hvor alle har sine ansvarssråder. Enhver i gruppa bør være såpass konsolidert at han/hun kan ta raske avgjørelser når det trengs. Som for eksempel nå i vinter.

2.6. Altså betyr demokrati altså, at alle må til enhver tid være på vakt overfor folk som prater mye, ordner mye og til slutt sitter med alle trådene i sin hand. Det er ikke noen få spesialister fronten trenger, men mange solide Anti-imperialister.

OPPSUMMER: Her var noen eksempler. Fra situasjonen i sommer, og to forskjellige måter å takle den på. Her var forsøk på konkretisering av "demokrati". Det kan ikke gjøres bedre ier hele fronten må være på paken og tilkalt seg.

HVA SKAL VI DISKUTERE FRAM TIL NESTE FNL I NORGE?

3.1. Først og fremst spørsmåla i artikkelen om landsmøtet.

3.2. Økonomien er noe det haster å få grep om. Se artikkelen. Orden og kollektivt ansvar er vi ikke ferdig med. Tror du til neste år?

3.3. Er du enig i ledelsens oppsummering av landsmøtet? Er den andre problemer som er dødsviktige for deg/ gruppa da? Tro bare ikke at AN/FNL i Norge redaksjon kan gjette seg til slike ting. Den slags detektivarbeid kan umulig drives fra Kjelsås i Oslo.

3.4. På første distriktskonferanse bør det velges distriktsledelse. Ta en runde og finn kandidater. Vurder politisk. Det skal være demokratiske valg og demokratisk avsettelse dersom fyren/jenta er usikkelig. Mer om dette i neste FNL i Norge.

3.5. Tygg på de forskjellige tankene i demokratidebetten. Hasetr ikke, men før eller siden må og skal alt dette diskuteres.

LYKKE TIL.

OM ØKONOMIEN

1. Utgangspunktet for en god økonomi er ORDEN og KOLLEKTIVT ANSVAR. Dette betyr konkret: Hver gruppe velger en ansvarlig kasserer.

... og denne kasserer fører et nøyaktig regnskap, både overfor hver enkelt aktivist i gruppa - hva de skylder/har til gode, - og overfor Solkom sentralt.

... og gruppa diskuterer jevnlig tiltak som kan styrke økonomien. ... og hver enkelt aktivist følger gruppas økonomi som sitt ansvar og griper inn hvis noe går på skjeive.

2. Med ovenstående punkter skulle grunnen være lagt for at grupper uten opparbeide ny gjeld til Solkom.

2.2. Men forholdet er at vi ikke bare må sørge for å unngå ny gjeld, vi må også kvitte oss med den gamle. Ved IM var Solkoms gjeld utal med 100 000 kr. Gruppene gjeld til Sol-

kom ikke siste år med kr. 50 000. STYGGE TALL. STYGGE TALL. STYGGE TALL. Vi er på vei i riktig retning med en kollektiv innsats i nærmeste tid

kan bringe oss meget langt. En av våre kreditorer er villig til å ettergi oss kr. 35 000- hvis vi betaler et tilsvarende beløp innen et rimelig tidsrom.

HER KOMMER "GI EN DAG-AKSJONEN" INN I BILDET:

3. Imøtet vedtok å kjøpe en slik aksjon fram til sommer-slutt. I styrebulletinen den 3 juli og 1. aug. Informerte vi styrene i alle FNL-gruppene om planene for aksjonen. Vi sendte ut løpesedler til det bruk. Med resultatene har latt vente på seg. Rovedsaklig på grunn av sommerferien. AN har derfor vedtatt å drive "gi en dag-aksjonen" ut september måned - for å gi gruppene tid og grunnlag til å starte opp høstens arbeid gjeldsfrie.

3.2. Ta tiltak i gruppa allerede nå. Det er gjort med "Gi en dag" når du leser dette. Aksjonen er HERET VIKTIG for Solkoms muligheter til å drive SKIKKELIG SOLIDARITETS-ARBEID i tiden som kommer. MAKDELIGE ØKONOMIARJONER.

4. September: Siste innsats og oppsummering av "Gi en dag". Data om aksjonen kommer i neste FNL.

4.2. Oktober: Aksjon for betaling av medlemskontingent. Vi har hevet den til kr. 10 pr. halvår. Kr. 5 går til Solkom, kr. 5 til gruppa. Gruppa kan gi avkall på sin del hvis en enkelt aktivist har ekstremt dårlig råd. Mer om betaling av medlemskontingent i neste FNL.

4.3. November: Aksjon for verving av støttemedlemmer og abonnenter på For Vietnam. Like etter V-utslaget være muligheter for slik verving. De er kontakt sluttet med nye folk.

Støttemedlemskap koster kr. 25, hvorav kr. 15 går til For Vietnam, kr. 10 til gruppa. For folk som har abonnement fra før, koster det kr. 10 som går uavkortet til gruppa.

4.4. Desember: Aksjon "julegaver" - som er noe i likhet "Gi en dag...". Oppfordre folk til å gi en tier i julegave til Solkom i stedet for å stole den bort på julemaske/en pils. Halvparten av det innkomne sendes Solkom som gave, resten til gruppa.

OPPSUMMER: Tiltakene løser ikke alle fundamentale problemer. Men styrker økonomien hos de folk/grupper som har et grep om det som er utnyttet i begynnelsen av denne artikkel.

INNSAMLINGA FRAM TIL 25. SEPT

1. Solkoms hovedoppgave fram til 1. mai er å samle inn 1/2 mill. til PRR. Vi er 65 000 kr. på vei. Med andre ord: Det er langt fram.

1.2. Når du leser dette er det ca. en mnd. igjen til en meget avgjørende hending i norsk politisk liv: Folkeavstemming mot EEC. AU men er det er viktig å forbli utafor EEC. Men for oss organisert i Solkom er det like viktig å drive vårt solidaritetsarbeid videre. Dessuten må vi "smi mens jernet er varmt", dvs. det er lettere enn på lenge å nå ut til folk, fordi EEC-kampen har bevisstgjort tidligere passive grupper.

1. September måned vil bli preget av mange store anti-EEC mani-

festasjoner. Mange her er potensielle støtter til vietnams folk. Vi må utnytte dette potensialet. VED Å GÅ UT BLANT EEC-MOTSTANDERNE MED INNSAMLINGSBÖSSER.

EN BÖSSEMÄNED.

2. La oss kalle tida fram til 25. sept. for en BÖSSEMÄNED. Å samle inn penger i ei innsamlingsbøsse krever ikke mye tid, og du kan delta i EEC markeringa samtidig. Det er fullt mulig for alle aktivister å gjennomføre ukentlige skranglebøsseaksjoner.

2.2. Bösser kan også nyttes på andre måter. Heng opp ei innsamlingsbøsse der du bor og gjør besøkende oppmerksom på den. Ta med bøsse der du ferdes - på jobben, på

møter, når du treffer venner.

2.3. VIKTIG: Sende inn penger til postgiro 21 08 26 etter hvert som du samler inn. Merk talongen "BÖSSE".

3. Når du ferdes blant EEC-motstanderne kan du fort få spørsmålet: Hva har du her å gjøre med ei bøsse til PRR?.... Les derfor artiklene: Om EEC i det nyeste For Vietnam, og Intervjuet med Ragnar Kalheim i FV 3/71. Bruk disse opplysningene til å forklare hvorfor du samler inn til PRR. på en anti-EEC tilstelning.

VÆR POLITISK FORBEREDT NÅR DU SKRANGLER MED INNSAMLINGSBÖSSA.

OM

INNSAMLINGA

1. En del tanker om hvordan innsamlingsarbeidet kan drives i høst fram i V-uka. Perspektiv på hvordan 1/2 mill. kampanjen kan utvikles.

1.2. Oppsummering av innsamlinga fram til nå, se AUs almenne rapport til landsmøtet, pluss forrige nr. av FNLIN. Har du ikke dette, kontakt en LM deltaker, eller skriv til Solkom.

2. Jevnt, systematisk arbeid er første betingelsen for at vi skal greie å samle inn 1/2 mill. Dette gjennomfører ennå ikke frontens holdning til innsamlinga. I fasen fram til folkeavstemminga bør derfor gruppene innarbeide en planmessig stil (se egen artikkel) vi må prøve å kvitte oss med "rykk og sepp" stilen.

3. Gjennom lanseringa i vår greide vi å gjøre innsamlinga kjent blant våre nærmeste venner. Den aktiviserte nye folk i Vietnamarbeidet, passiv støtte som ikke tidligere fikk komme til uttrykk ble mobilisert. "Solidarietet Norge-Vietnam" har slått atskillig sterkere røtter i vietnamopinionen enn Vietnambevegelsens "Vietnam - 70".

3.2. Det vart må være å gjøre innsamlinga til en "oppsembler" av all den støtten til vietnams folk som finnes i dette land. Dvs. den skal omsette passiv støtte til aktiv støtte.

3.3. Sagt på en annen måte: Skal vi greie å samle inn den halve mill. må vi få andre til å samle

inn. Vi greier det ikke bare med egne krefter. I så fall blir den halve mill. en meget stor stein å løfte. ORGANISER PLANMESSIG. ØK BREDDEN.

4. INDOKINA IDAG:
PRR TRENGER PENGES.

Den norske opinion reagerer. Vi samler inn.

US's bombing i Vietnam blir mer djevelske for hver dag. Folket i Vietnam må tåle enorme lidelser. En storm av protester reiser seg mot Nixons terrorbombing, spesielt mot den systematiske bombinga av diker og dammer i DRV.

4.2. Presidenten i Kirkens verdensråd anklager Nixon for å jage forutsetningene for at dikene bombes.

4.3. Den svenske ambassadør i Hanoi var øyenvitne til bombinga og har lagt fram dokumentarisk materiale.

4.4. Palme protesterte mot bombinga på FN sikkerhetskonferansen.

4.5. FNs generalsekretær Kurt Waldheim har protestert gjentatte ganger på tross av at USA gjorde alt for å stoppe kjeften hans.. Bl.a. karakteriserte Nixon protestene mot bombinga som følger: "En planlagt, ondsinnet propagandaoffensiv fra Hanoi." Bit for bit taper Nixon sitt forsprang til anti-krigskandidaten McGovern.

4.6. På tross av at USA satser alle krefter på å ødelegge Vietnam, fortsetter offensiven og frigjøringa av landsbygda i sør. Nylig satse marionettene alt på å gjenerobre Quang Tri. De ble jagd ut igjen med store tap. Fasit: Bombinga har ikke løst noen problemer for USA, snarere økt dem. Nixon gjør de samme feila som Johnson i 1965-68, som førte til hans avgang som president.

5. Også her hjemme er det tegn til voksende bevissthet om hva USA står for.

5.2. Kokkvold fra Vietnambevegelsen har krevd at den norske regjeringa må stanse den planlagte Nato-øvelsen i Nord-Norge som protest mot USA. Dette betyr at VB-kretsene er på vei bort fra sin tidligere linje med lav profil over aksjonene og "at ingen utenforliggende saker må trekkes inn" (VB har alltid vært sure på oss fordi vi "blander inn NATO og andre utenforliggende saker")

5.3. Mulighetene for å oppnå bred aksjonsenhet i høst - likledes mobilisere nye folk - anses som store.

TO FORMER FOR AKSJONSENHET:

6. På riktige politiske krav: Stans USA: terrorbombing-USA til forhandlingsbordet på PRRs grunnlag-USA ut.

6.2. På innsamlinga: Vi kan f. ex. lansere kortere innsamlinger på arbeidsplasser, skoler, universitet lokalt.

Folk konsentrerer seg om å samle inn til en viss mengde kinin, en bulldozer over et kortere tidsrom. Pengene inngår som en del av 1/2 mill. kampanjen.

6.3. Bølge disse former for aksjonsenhet bør vi gå i spissen for å danne. Men hvilken er best egnet til å styrke Vietnamopinionen? Hvilken skal vi prioritere?

6.4. Erfaringene viser at aksjonsdemonstrasjoner o.l. på samlende paroler har hatt stor betydning. Den slags krever hardt forarbeide dyr propaganda og mye slit for aktivistene. Blir kanskje bare en kraftanstrengelse vi ikke makter å følge opp: Enkeltslag mot USA-imperialismen?

6.5. Gjennom innsamlinga kan vi lettere bygge våregen front - nødvendig på lengre sikt. Vi får en mer langsiktig aksjonsenhet - innsamlinga er hele tida et tilbud til folk som ikke er organisert i Solkom.

ER DET KJERFALL?

7. Er det kjerfall for en humanitar "støttekomiteelinje" om vi f. ex. lanserer en innsamling til kinin på et sykehus? Er dette å kjøpe seg enhet, gi vår anti-imp. linje på båten?

7.2. AU mener nei. På denne måten kan vi gjøre innsamlinga mye mer konkret for folk. Mange har spurt seg: Hva hjelper mine to kroner mot USAs bomber og kjerperessurser?

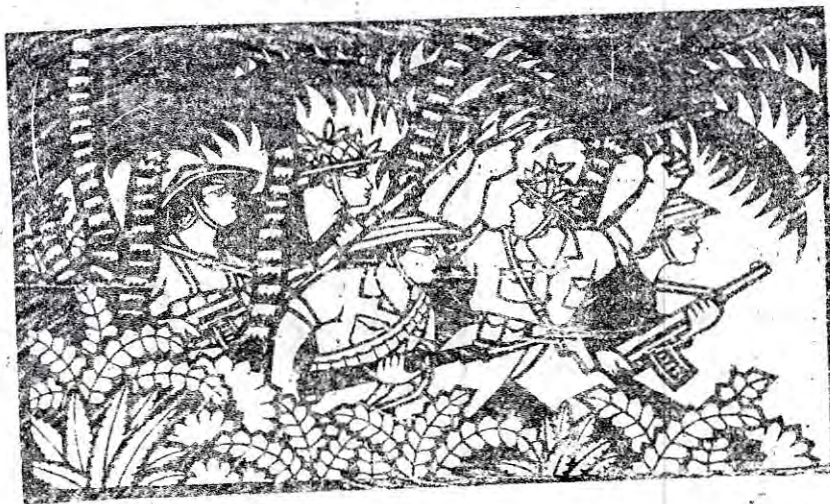
Vi kan svare: I Vietnam finnes det millioner av bombekratere. I disse kraterene yngler malaria-myggen. Kinin er medisin mot malaria.

Vietnams folk trenger kinin for å overleve - drive kampen videre. Dette er en fin sak å mobilisere f. ex. sykehuspersonale på.

7.3. Kun i ei bygd: en traktor til å grave bunkers og bomberom?

7.4. Prinsippet om vilkårsløs støtte er ikke at det skal hindre oss i å oppnå størst mulig oppslutning om innsamlinga.

7.5. Hvis vi i stedet vurderer det slik: Kinin og traktorer kaster ikke USA ut. Men det kan hjelpe Vietnams folk til å gjøre det. Vi er for vilkårsløs støtte fordi vietnameserne bare kan vinne fred gjennom at USA drives ut, - at det dannes en nasjonal koalisjonsregjering der PRR deltar.

7.6. Men når representanter for FNLs ungdomsforbund, som nylig gjes- tet Norge, framhever at de trenger konkrete materielle ting mer enn noen sinne, - hvorfor da ikke hjelpe dem med det? Når PRR sier de trenger traktorer, hvorfor ikke samle inn til traktorer?

OPPSUMMER: Disse vurderinger/ideer spørsmål... er tenkt som arbeidsgrunnlag for fronten etter folkeavstemminga, først og fremst i V-uka og etter denne.

AU vurderer at det er lettere for oss å vinne innpass nye steder, blant nye folk ved å lansere kort-siktige innsamlinger - der målet er en sending kinin til Vietnam, en bulldozer.

Dette bør være kjernen i hovedopp-gavedebatten på DK i oktober.

STRONG EXPRESS

1. I slutten av desember vil Nord-Norge være invadert av 63 000 NATO soldater. I landgangsovelsen "Strong Express". Hovedtyngden av soldatene: AMERIKANSKE TROPPER. I liknende øvelser tidligere har antallet vært "bare" 7 - 10 000. NATO begrunner den voldsomme øvelsen med: Det skal være en kombinert aksjon hvor alle våpengerter skal operere sammen.

HVA SKJER UNDER EN SLIK ØVELSE?

2. Nato-øvelser er ikke populære i Nord-Norge. En av grunnene er at NATO tar lite hensyn til sivilbefolkningen på stedet. Bråk, ødelæggelse av eiendom, avlinger, tilsopling, stjeling i butikker, jernbetraktk osv.

2.2. En annen viktig grunn er at sivilbefolkningen i Nord-Norge av bitter erfaring vet hva det vil si å ha fremmede tropper på sin jord. Under siste verdenskrig la tyskerne nesten hele Nord-Norge øde.

HVA BØR SØLKOM GJØRE?

3. NATO er USA-imperialismens militære uttrykk i Norge. Det er vår plikt som anti-imperialister å kjempe mot enhver militæraksjon av den typen "Strong Express" representerer. Tilbakevis aksjonen som en trussel mot norsk suverenitet.

3.2. Denne øvelsen er lagt til tidsrundt folkeavstemming om EEC i september. Folkeavstemming er sjølt sagt den politiske begivenheten alles øyne vil være rettet mot. Det vil derfor bli vanskelig å gjennomføre vellykkede aksjoner. Men i Nord-Norge vil folk være atskillig mer oppmerksomme på hva som foregår,

enn ellers i landet. Grunnlaget her opppe bør være tilstede for aksjoner

3.3. Vi mener at FNL-gruppene nordpå bør bruke denne anledningen til å få en propaganda om hva NATO står for - og mobilisere folk til støtte for vietnameserne som kjemper sin tapre kamp mot NATOs ubestridt sterkeste krefter: IMPERIALISTENE I USA.

POLITISK GRUNNLAG FOR AKSJONER:

4. Ta utgangspunkt i at vår allierte USA fører en folkemordskrig i Vietnam. Offiserer som har tjenestegjort i Vietnam kommer ganske sikkert til å delta i "Strong Express"; dette kan i propagandaen føres fram som et viktig poeng.

4.2. Den norske regjering, utgått fra DNA, som har tatt stilling for FNL/PER har her en ypperlig anledning til å vise at støtte er mer enn ord. VED EN KORTE ØVELSEN HOLDE I NORGE SÅ LANGE USA KRIGER I VIETNAM.

4.3. Dette er kjernen i forberedelsen til øvelsen starter. 2 septemberaksjonen stiller dette kravet. (styret orienterer ut fra styrehullet nr. 2. Se også tidsplanen for høsten i dette nr.) Sølkom vil prøve å få andre med seg på dette kravet i god tid før øvelsen i et åpent brev til regjeringa.

HVA KAN GRUPPENE GJØRE?

5. Hovedvekt på lokale uttalelser som sendes til regjeringa, USA-ambassaden, med kopi til PER og Sølkom. Få dem inn i lokalpresse. La det regne med slike uttalelser, helst med aksjonsenheter bak - som tar utgangspunkt i USAs folkemord i

Indo-Kina, og som påpeker NATOs plass i bildet.

HVA KAN GRUPPENE I NORD GJØRE?

6. Nord-N.gruppene bør aksjonere konkret mot "Strong Express". Bruk aksjonen til å trekke nye folk til FNL-arbeid.

6.2. Høyst sannsynlig blir det laget et en løpeseddel sammen med andre progressive organisasjoner. Denne kan brukes i Nord-N. Mer om dette senere.

6.3. Øvelsen vil ganske sikkert bli holdt på tross av bred folkelig opinion mot den. Dette viser hvor svekt Norge er innen NATO. Vi sitter helt i klørne på USA-imperialismen. Som vi vet ikke tar hensyn til små land.

6.4. Vi har et engelsk blad laget av DPM, som dere kan bestille gjennom Sølkom og selge blant de amerikanske soldatene. Prøve-eks. blir sendt Nord-N.gruppene så snart vi får det i hende.

VIKTIGT:

AT VI STILLER KRAVET: INGEN NATO-ØVELSER PÅ NORSK JORD SÅ LENGE USA DRIVER FOLKEMORD I VIETNAM.

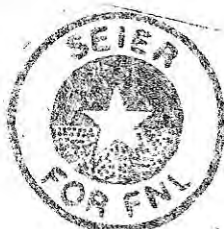
AT SÅ MANGE SOM MULIG LAR DET REGNE MED PROTESTER OVER REGJERINGA OG USA-AMBASSADEN.

AT GRUPPENE I NORD AKSJONERER MOT ØVELSEN.

Adresser: Norges regjering v/utenriksdepartementet, 7. juni plass nr. 1 Oslo 1.

USAs ambassade Drammensveien 18 Oslo 2.

PERs informasjonsbyrå boks 8317 Hammersborg Oslo 1.

OM FRONT- KULTUR

1. Frontkultur kan høres veldig pretensiosøst ut. Det er ikke det. Landsmøtet viste at det går an å utvikle kulturformer som tjener kampen vår.

1.2. Det er ikke sakk om "finkultur" med bare profesjonelle kunstnere/forfattere/skuespillere. Det er snarere om en "Brukskultur" som vi sjøl skaper fordi vi sjøl vet best hva vi trenger.

Men, vi skal så klart knytte til oss alle progressive, profesjonelle kulturfreakter så sent de vil støtte fronten og vietnams folk. Og av og til er det moro å se/høre skikkelig sang/skuespill.

1.3. Et eksempel på "profesjonell" kultur som tjener kampen er det kunstlotteriet som snart blir lansert. Her har kunstnerne gitt av sin produksjon - til "Solidaritet Norge-Vietnam".

1.4. Vi trenger noe som kan live opp/inspirere møtene våre. Spesielt større sammenkomster som f. ex. distriktskonferansene. DK er en utmerket anledning til å videreføre erfaringer/stemning fra landsmøtet. Det er ubegrensa hva folk sitter inne med av ideer/talenter når muligheten gis.

1.5. Å lage viser på kjente, gamle melodier er ikke vanskelig. På LM var Torbjørn Egners viser, Pengegalloppen, gamle sanger omgjort til politiske viser. En kjempefin anti-EEC-viser er blitt lagd på "Bæ, bæ lille lam".

1.6. En fin måte å få fram kritikk på, er nettopp gjennom opptreden. På LM gjennomførte vi kritikk av "Solkompanjetendanser" og "dårlig innsemlings aksjon" i sketsjform.

1.7. På MLGs sommerleir i Tuddal slo frontkulturen virkelig gjennom. Bl.a. 30-40 pionerer framførte en minirevy om situasjonen i Indo-Kina. (Bygget over erfaringer fra LM). Alle folk gikk rundt og sang anti-imperialistiske viser. På aksjonsdagen i Notodden, der det skulle selges EEC-materiell, lyomet likevel "Vietnam, Vietnam, ditt folk viser veien fram." fra gatehjørnene.

1.8. Allsang er alltid fint. Hvorfor ikke planlegge DK'er og lignende med allsang innimellom? Stensilere opp noen sanger på et ark, - dersom folk ikke har viseheftet/Profilboki. En ny vri: "Kanonang". Dvs. viser på linje med "Jeg gikk en tur på stien...ko ko ko ko...osv." En fyr på LM hadde laget ei anti-EEC vise på denne melodien. Skal si folk ble aktivisert - tenk deg 200 folk inn-delt i grupper, synger visa trinn-vis. Kjempefin sak å framføre f. eks på et solidaritetsmøte? Kanonsang blir ihvertfall alltid gøy.

1.9. Det er ute og går planer om å utgi et "novelehefte" i Solkoms regi. Muligvis med støtte fra den nystartede kulturfronten. Dette blir en mer seriøs sak, med vietnamesiske dikt, litteratur, plakater. Det har vist seg at folk kjøper slike ting. Og hva er bedre støtte til vietnams folk enn å spre deres kultur?

OPPSUMMERT: Vi ønsker ikke bare ferdigprodusert kultur. Vi ønsker å nå fram til forskjellige folkegrupper med kulturen vår - som vi sprer fra Solkom. Vi ønsker å utvikle oss sjøl gjennom all slags aktivitet. Og - vi ønsker å le litt/ bli kjent/slappe av innimellom.

Synspunkter: Hjertelig velkomne i det meget leste bladet FNLiNorge.

OM NØDVENDIGHETEN AV STUDIER/DISKUSJON.

(forts. fra s. 6)

4.4. På landsmøtet i år ble DAene diskutert distriktvis. Gruppene får ansvar overfor DAen sin. For å styrke distriktsorganiseringa skal vi bygge ut distriktsstyrer. Disse skal velges av gruppene på distriktskonferanser. De skal kunne avsettes av gruppene om de gjør et dårlig arbeid. De skal kunne kritiseres av gruppene.

4.5. Våren i år var en periode som krevde mye av fronten; vi hadde lansert innsamlinga og situasjonen i Indo-Kina var skjerp - hvorledes jungerte så demokratiet? På landsmøtet ble manglende politiske diskusjoner i fronten funnet å være et hovedproblem - ikke uten grunn.

4.6. AU sendte ut uaktillige saker til gruppene: Nå må dere ditt og dat. Situasjonen krever. Os. Det var aksjonen, 1. mai, strategistudier, V-uka, rapportering osv, samtidig med utsendelser av materiell gruppene ikke hadde best om. Resultatet flere steder var at arbeidet gikk tilbake. Folk utførte mekanisk endel ting, diskusjonene forsvant, monopolisering, manglende initiativ eksisterte mange steder.

Ideologien til AU var tydelig at aktivistene var en gjen med leiesoldater. Til bruk i kampen mot USA-imperialismen. Det skal imidlertid sies at mange grupper gjorde bra arbeid.

4.7. Landsmøtet var ett stort skritt framover for demokratiet. Dette skulle gå fram av resten av bladet, men hvor står vi nå, hva skal gjøres? Vi skal oppnå enhet, brei enhet på vårt strategiske grunnlag. Dette er noe enhver kjeft har ansvar for å diskutere, spesielt nå de som var på landsmøtet formidle videre diskusjonene derfra.

OPPSUMMERT: Vi har i vår historie utvikla oss i hovedsak fra å være en pampeorganisasjon til å bli en organisasjon der alle aktivistene får utnytta sine krefter skikkelig. Vi har enda betydelige feil, men utviklinga på landsmøtet gir gode perspektiver for nye skritt framover.

VI TRENGER EN DEMOKRATIBEVEGELSE!

VEDTATT

HOVEDOPPGAVE:

De indo-kinesiske folkenes kamp mot USA-imperialismen er nå inne i en avgjørende fase. Frigjøringsstyrkenes offensiv i Sør-Vietnam har knust Nixons forsøk på å vietnamisere krigen. USA-regjeringen har svart med desperate gjengjeldelsesaksjoner. Dette påfører det vietnamesiske folket enorme lidelser og utsetter marionetteherens endelige sammenbrudd..

Denne situasjonen krever av oss å Norge, at vi forener alle som lar seg forene bkk kravet: USA ut av Indo-Kina - øyeblikkelig og uten vilkår.

En samlet og sterk vietnamopinion i Norge vil presse den norske regjering til å bryte med Saigonjuntaen, anerkjenne Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR) og åpent støtte vietnamesernes frigjøringskamp.

DET VIKTIGSTE MIDLET VI HAR TIL Å UTVIKLE OG ORGANISERE DEN NORSKE OPINION TIL Å VISE SIN POLITISKE STØTTE, ER INNSAMLINGSAKSJONEN "SOLIDARITET NORGE-VIETNAM". Dette er Solidaritetskomiteen for

Vietnams hovedoppgave. Landsmøtet stiller som konkret målsetting: å samle inn 1/2 mill. til PRR innen 1. mai 1973.

FNL-aktivistene og gruppene må være drivkrafta i dette arbeidet og skape entusiasme for det vietnamesiske folkets sak. Vi må derfor gjennom studier og politisk diskusjon ta opp den aktuelle kampen i Vietnam og hjemme og se dette som en del av vårt langsiktige mål: Å BYGGE DEN INTERNASJONALE ENHETSFRONTEN MOT USA-IMPERIALISMEN.

Dette arbeidet vil foregå på tre plan og betyr konkret:

1) Landstyret/AU skal:

a/ utarbeide en plan for studiene/politiske diskusjoner i fronten fram til neste LM.

b/ Ut fra studiene/diskusjonene konkretisere hvordan vi til enhver tid best kan utvikle FNL-gruppene og bygge ut fronten.

2) Distriktsansvarlig/distriktsstyret skal:

a/ Lede og sikre studiearbeidet og aktivt kjempe gjennom ei vellykka innsamling i sitt distrikt.

b/ Oppsummere erfaringene og resultatene som kommer fram, for å sikre et LS/AU til enhver tid vet hvordan FNL-gruppenes arbeid utvikler seg.

c/ Sikre demokratiet i fronten ved å dra FNL-grupper/medlemmer med i de politiske diskusjonene i fronten.

en gjennom deltakelse på Distriktskonferanser og ved å skrive i FNLi Norge.

3. Gruppene skal:

a/ Hver 14 dag avholde medlemsmøte som gjennom studier/diskusjoner fester og utvikler FNL-aktivistene som anti-imperialister, som stiller seg i spissen for å gjennomføre HO på sitt sted.

b/ Regelmessige aksjoner og trekke enkeltpersoner/organisasjoner med i solidaritetsarbeidet.

c/ Velge ansvarlig styre, lage plan for gjennomføring av HO på sitt hjemsted med omegn, rapportere til FNLi Norge om utviklinga av de politiske studiene/diskusjonene og innsamlingsaksjonen.

IKKE VEDTATT

PROGRAMFORSLAG:

1. Solkom er en anti-imperialistisk solidaritetsfront. Vi støtter folkene i Indo-Kina vilkårsløst ved å mobilisere til demonstrasjoner/aksjoner, samle inn penger og spre propaganda, aksjonere mot Saigonjuntaen/USA-imp. i vårt land. Gjennom vårt arbeid vil vi samle alle deler av det norske folket organisasjoner, partier og enkeltpersoner til kraftigst mulig støtte for Indo-Kinas folk. Solkom vil organisere flest mulig til kamp mot USA-imp. og tvinge den norske

regj. til å føre en utenrikspolitikk i tråd med våre krav. Regjeringas første skritt bør være å bryte med Saigonjuntaen og å anerkjenne PRR.

2. Store deler av verdens folk og nasjoner er i dag utsatt for imperialistisk utbytting og undertrykkelse som opprettholdes ved sterk pengemakt og et enormt undertrykkesapparat. Blant de imp. maktene er USA den avgjort sterkeste og hardeste undertrykker. Folkene i Indo-Kina har reist seg til kamp

mot fransk, så amerikansk imp. De står først av verdens folk i kampen mot undertrykkelse og ved sitt eksempel er de en mektig inspirasjon for andre folk i verden.

3. Den amerikanske imp. er ikke alene i sitt forsøk på å dominere verden. Også Sovjet som sosialimp. makt, Japan, Vest-Tyskland og andre stormakter i EEC strever etter å øke sin innflytelse. Dette skjer delvis i kamp, delvis i samarbeid mellom imperialistene som i EEC.

forts. neste side

4. Vi støtter alle folk som følger de indo-kinesiske folkenes eksempel og reiser seg til kamp mot imp. Grunnlaget for støtte er ethvert folks rett til å bestemme i eget land. Vietnamkrigen har vist oss at imperialismen aldri kan gi fred til verden, men igjen og igjen fører til krig. Den indo-kinesiske enhetsfronten gjør det klart at det beste våpenet vi har er vår felles front. I dag ser vi det som vår oppgave å være med å bygge den internasjonale enhetsfronten mot USA-imp.: Den internasjonale solidariteten

er sterkere enn noen imperialistisk makt.

5. Vi ønsker et Norge som ytrer maksimal støtte til frigjøringskampene i andre land. Dette mener vi best kan oppnås ved at Norge er fritt og sjølstendig. Norge er i dag knyttet til imperialismen ved at utenlandske monopoler har etablert seg i Norge og ved at vi er medlem av USA-imp. militærallianse NATO. Norge blir derfor ofte tvunget til å føre en utenrikspolitikk spesielt i samsvar med USAs stormakt-

interesser. Vår sjølstendighet blir ytterligere svekket ved at vi blir underlagt EEC, NATO og EEC-medlemskap er en direkte fare for at våre demokratiske rettigheter blir innskrenket.

Solkens paroler:

USA UT AV INDO-KINA

VILKÅRSLØS STØTTE TIL INDO-KINAS

FOLK

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN

FORSVAR NASJONAL SJØLRÅDERETT

DELTA I BYGGINGA AV FRONTEN MOT

USA-IMPERIALISMEN.

